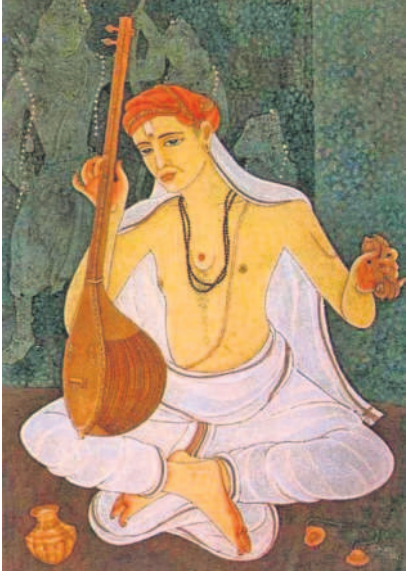

నిధి చాలా సుఖమా!

ధన దాచేసు వృద్ధేషు దుఃఖం యుక్తం న తుష్టతా|
వృద్ధాయాం మోహమాయాయాం కః సమాశ్వాసవానిహ
(మహాోపనిషత్తు 5-168)

‘ధన’ దారాదులు వృద్ధి చెందితే దుఃఖించాలి కాని, సంతృప్తి చెందరాదు. మోహమాయ పెరిగితే ప్రపంచంలో ఎవనికి శాంతి కలుగుతుంది?’ అని పై ఉపనిషత్ వాక్య భావం. ధనదారాదులంటే డబ్బు, భార్యా పిల్లలు మొదలైనవి. ఇవి పెరిగే కొద్దీ సమస్తలే తప్ప మనశ్శాంతి లభించదు కదా! ధనం పట్ల ఏ రకమైన యావ లేని మహాసఖాన్ని జీవిత వృత్తాంతం ఒకటి ఈ సందర్భంగా తెలుసుకుందాం.

భిక్షకుడు చిరుతలు వాయిస్తూ పాడుతున్నాడు. చేతిలో తంబూరా.. చీపున పాత్ర ఉన్నవి. గృహస్థులు భిక్ష వేస్తున్నారు. ఈ లోపల ఆ పాత్రలో ఒక బ్రాహ్మణుడు బియ్యం వేశాడు. భిక్షకుడు వెంటనే వణికిపోయాడు. ఎందుకంటే బియ్యంతోపాటు అందులో బంగారు నాణేలు ఉన్నాయి. అది చూసి వెంటనే బియ్యాన్ని నడివీధిలో పారబోశాడు. నాణేలతో బియ్యం మైల పడ్డ యునుకున్నాడేమో! అని బ్రాహ్మణుడు ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ భిక్షుక గాయకునికి బంగారం అంటే వైరాగ్యం. తంజాపూరు పాలకుడు శరభోజీ మహారాజు అతనికి ఎలాగైనా ధనం సమర్పించాలని వ్యర్థ ప్రయత్నాలు చాలా చేశాడు. చివరకు బియ్యంలో నాణేలు నింపి భిక్ష వేయ్యమని బ్రాహ్మణుడిని నియోగించాడు. అది ఇలా విఫలం అయింది. అంతటే ‘వైరాగ్యం’ కలిగిన గాయకుడు సామాన్యుడా! శ్రీరామచంద్రుని కల్వణ గుణాలను కీర్తిస్తూ కృతులను విధించిన భారతీయ వాగ్గేయ కారులలో మొట్టమొదటివాడు, త్యాగరాజు. ‘నిధి చాలా సుఖమా! రాముని/ సన్నిధి సేవ సుఖమా! నిజముగ పల్కు మనసా..’ మొదలైన కీర్తనలు ఆయన వైరాగ్యాన్ని, రామభక్తిని వేళ్ళ నీరుపిస్తాయి. రాజులెంత గొప్పవాళ్లు అయినా వారిని స్తుతించరాదని ఈ కీర్తనలోనే.. ‘మమతా బంధనయుత సరస్థుతి సుఖమా..’ అని బాహుళంగా చెప్పాడు. తన సంగీతాన్నంతా సర్వేశ్వరుడైన శ్రీరామచంద్రునికి సమర్పించుకున్న మహాభక్తుడు.. ‘నాదబ్రహ్మ’గా పేరు గాంచిన సంగీత చక్రవర్తి త్యాగరాజు.

...డా|| వెలుదండ సత్యనారాయణ

వేగ పరిమితి

ఓ ప్రవచనకారుడు పట్టణంలోని అనేక ప్రాంతాలకు వెళ్లి ధార్మిక ఉపన్యాసాలు ఇస్తూ ఉండేవాడు. ఆ ప్రవచనకారుడి అబ్బాయి సంస్కృతంలో డిగ్రీ చేస్తూ ఉన్నాడు. ఈ కార్యక్రమాలన్నిటికీ తండ్రిని తన కారులో తీసుకుని వెళ్లేవాడు. కార్యక్రమం పూర్తయ్యాక వరకు అక్కడే ఉండి తండ్రిని ఇంటికి తీసుకుని వచ్చేవాడు. వచ్చిన శ్రోతలు అనేకంగా వినడం గమనించేవాడు. అయితే కార్యక్రమం అయ్యాక ప్రసారం పంపకం దగ్గర వారు తోనుకోవడం గమనించాడు. ఒకరోజు ఆ అబ్బాయి తండ్రితో చిన్న అనుమానం వ్యక్తం చేశాడు. ‘సహృదయంతో నిర్వాహకులు వేల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తూ ఉంటారు. మీరు కూడా ఎండైనా వానైనా వెళ్లి ఉపన్యాసాలు ఇస్తూ ఉంటారు. అక్కడికి వచ్చే జనం మీరు చెప్పే మంది మాటలను అనుసరిస్తారా? వారు అనుసరించకపోతే మీ శ్రమ అంతా వృధానే కదా’ అని అడిగాడు. దానికి తండ్రి నవ్వు రోడ్డు పక్కన ఉన్న స్పీడ్ లిమిట్ బోర్డును కొడుక్కి చూపుతూ... ‘అధిక వేగం ప్రహరమని, దారిలో వేగినికి పరిమితి ఉందని ప్రభుత్వం వారు హెచ్చరిక బోర్డులు పెడతారు. పాటించిన వారు సుఖపడతారు. లెక్క చేయకుండా వేగంగా వెళ్లినాను ఇబ్బంది పాలవుతారు. ‘మెరుపులాంటిది జీవితం. ఇది శాశ్వతం కాదు. ప్రకృతి ప్రసాదించిన జీవితాన్ని జాగ్రత్తగా కాపాడుకోవాలి’ అని గుర్తుచేసే సూచికలవి. అలాగే మేము చేసే కార్యక్రమాలు కూడా హెచ్చరిక బోర్డుల లాంటివి. హెచ్చరించడం అనేది మేధావుల బాధ్యత. చిన్నవా

రిలో అందరూ కాకపోయినా కొందరైనా మంచి మార్గం వైపు నడుస్తారనేది మన ఉద్దేశం. అంతే కాదు, రైలుపట్టాల మీదనే రైలు నడిచినట్లు జీవితం నడచదు. ఎన్నో కష్టాలు, నష్టాలు, సుఖాలు, సంతోషాలు ఉంటాయి. జీవితం పట్ల అవగాహన పెంచుకుని స్పృహతో జీవనం సాగిస్తారని ఈ కార్యక్రమ నిర్వాహకుల నమ్మకం. అన్నపూర్ణార్యులు చెప్పిన ‘మాపులే మరణములు... రెపులే ... పుట్టుపులు’ అన్న విషయం జనం గుర్తు పెట్టుకుంటే చాలు’ అని వివరించాడు. ఆ మాటలు చిన్న కొడుకు కారు వేగ పరిమితి తగ్గించి ఇంటికి దారితిశాడు.

...ఆర్థి కష్టస్వామి రాజు
98986 62821

ఆరు హక్కులు

ప్రతి ముస్లిం సమాజమునీ నిర్వాణంలో ఇటుక లాంటివాడు. అందుకే దైవ ప్రవక్త (సల్లం) విశ్వాసులు పరస్పర కట్టడం లాంటి వారని... వారు ఒకరికొకరు ఊతంగా, ప్రేమ-వాత్సల్యాల కలిగి ఉంటారని తెలిపారు. నిజానికి వారంతా ఒక శరీరం లాంటివారు. అందులో ఏ అవయవానికి దెబ్బ తగిలితూ మిగతా శరీరమంతా బాధను అనుభవిస్తుంది. ప్రతి ముస్లిం తోటి ముస్లింలపై ప్రేమాభిమానాలతో పాటు దయ చూపి, వారికి అవసరమైన సహకారం అందించాలి. సమాజానికి సారథ్యం వహించే వ్యక్తి అక్కడున్న వారిలో పిన్నులు, వ్యాధిగ్రస్తులు, మునిచివారు ఉంటే వారిని దృష్టిలో పెట్టుకొని సమాజము సంక్షిప్తంగా చేయాలి.

ఇస్లాం బోధ

...ముహమ్మద్ ముజాహిద్
96406 22076

తన అనుచరుల ఆలోచనాని దృష్టిలో పెట్టుకొని నిర్విరామంగా ఉపవాసాలు పాటించేద్దని వారిని ఆదేశించారు. ప్రతి ముస్లిం తాను తోటి ముస్లింకు సోదరుడినని భావించాలి. ఇలాంటి భావన ఉన్నవారు పరస్పరం ఒకరి అనురాలో ఒకరు సహకారముకొంటారని దైవప్రవక్త (స) ఏనాడో చెప్పారు. తోటి ముస్లింకు వచ్చిన కష్టాన్ని తొలగించిన వారికి ప్రళయ దినాన వచ్చే కష్టాన్ని అలాహ్ తొలగిస్తాడు. కాబట్టి దైవ ప్రవక్త ఆదేశాల మేరకు ముస్లింలందరూ ఒకరిపై ఒకరు దౌర్జన్యానికి, మోసానికి పాల్పడకుండా స్నేహ సహకారాలతో కలిసిమెలిసి ఉండాలి. తోటి ముస్లింలను ఎన్నడూ నిస్సహాయ స్థితిలో వదిలేయకూడదు. ‘నీ సోదరుడు దౌర్జన్యం చేసేవాడైనా, మీడితైనా అతనికి సహాయం చెయ్య’ అని ప్రవక్త ఆదేశించారు. అంటే దౌర్జన్యం చేసే వ్యక్తిని ఆ పని చేయకుండా ఆపడమే మనం అతడికి చేసే సాయం కావాలనేది ఆయన బోధన పరమార్థం. సలాం చెప్పిన వారికి ప్రతి సలాం చేయడం, మన పరిచయస్థుల్లో రోగాలతో బాధపడుతున్న వారిని పరామర్శించడం, తెలిసిన వ్యక్తి శ్రవణాశ్రమ హాజరపడం, అప్పుల శుభకార్యాల ఆహ్వానాలను అంగీకరించడం, తుమ్మితుప్పుడు ఇస్లాం సూచించిన జవాబు చెప్పడం, ఇతరులు మన మంచిని ఆశ్రిస్తే తిరిగి వారి బాగును కోరుకోవడం ప్రతి ముస్లింకు ఉన్న ఆరు హక్కులు. ఇవి ముస్లింల మధ్య ప్రేమానుబంధాలను బలోపేతం చేస్తాయి.

ప్రదక్షిణ పరమావధి

భక్తుడు పరిపూర్ణంగా భగవంతుడికి దాసుడయ్యే క్రమంలో వారిద్దరికీ మధ్య అనుసంధానంగా నిలిచే వ్యవస్థలో ఉన్నతమైంది ‘ప్రదక్షిణ’. ఇదొక రకమైన శరణాగతి. భక్తుడు తనను తాను దైవానికి సమర్పించుకున్నట్లు ప్రకటించే విధానం ఇది. భగవంతుడికి చేసే ఉపచారాల్లో పరిపూర్ణమైన ఉపచారం కూడా ఇదే. గుడికి వచ్చిన భక్తుడి మానసిక స్థితి సాధారణ స్థితికి రావాలంటే అక్కడి దైవికమైన శక్తి వలయంలో ఒక మూడుసార్లు ప్రదక్షిణ తప్పక చెయ్యాలి. వైద్యం నిర్వాహించిన శాస్త్రం కన్నా ముందుగానే ఆచారం పేరుతో మన సంస్కృతి సాధించిన వైజ్ఞానిక ప్రగతికి నిదర్శనం ఇది.

ప్రదక్షిణ లింబే...

ప్రదక్షిణ అనే పదానికి ‘తిరగటం’ అనే అర్థం ఉంది. ప్రదక్షిణ క్రియారూపంలో చేసే ప్రణవ (ఓంకారం) జపం అని శివపూరాణం చెబుతున్నది. అంతరాలయం చుట్టూ చేస్తే దాన్ని పరిక్రమం అంటారు. బయట ప్రాకారం చుట్టూ చేస్తే దాన్ని ప్రదక్షిణ అంటారు. దేవుడికి చేసే పోడక ఉపచార పూజలో చివరి అంకం కూడా ఇదే.

భగవాన్ రమణ మహర్షి బోధనల ప్రకారం ప్రదక్షిణ అనే పదంలో ‘ప్ర’ - సమస్త పాపాల వినాశాన్ని సూచిస్తుంది. ‘ద’ - కోరికలు తీరటానికి సంతకం. ‘క్షి’ - రాబోయే జన్మల క్షయాన్ని సూచిస్తుంది. ‘ణ’ - ఆజ్ఞానం నుంచి విముక్తి లభించడం. ఈ కోణంలో ప్రదక్షిణ ప్రక్రియను పరిశీలిస్తే ఈ జన్మలో మన కోరికలు తీర్చుకునే కాకుండా జనన మరణ బంధాల నుంచి మనని విముక్తుడిని చేసే సర్వోన్నతమైన ప్రక్రియ అని బావిచవచ్చు.

ఆలయానికి చేరుకోగానే భక్తులు అక్కడి ఏర్పాటును అనుసరించి ఆలయం చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేస్తారు. చేతులు జోడించి, ఆలయంలో కొలువైన దైవాన్ని స్మరిస్తూ, ఆ స్వామికి సంబంధించిన స్తోత్రాలు, శ్లోకాలు చదువుకుంటూ తాము అనుకున్న సంఖ్య ప్రకారం ప్రదక్షిణలు చేస్తారు.

కాలనియమం

నిత్యం ఆలయంలో చేసే ప్రదక్షిణకు, ప్రత్యేక సందర్భాల్లో చేసే ప్రదక్షిణకు ఫలితాల్లో తేడా ఉంటుంది. అష్టమి, చతుర్దశి, పౌర్ణమి, ఆదివారంతో కలిసి వచ్చిన ఆరుద్ర నక్షత్రం, దక్షిణాయన, ఉత్తరాయణ ప్రారంభకాలాలు, సూర్య చంద్ర గ్రహాల సమయంలో చేసే ప్రదక్షిణలు ప్రత్యేక ఫలితాలను ఇస్తాయి. ఈ సమయంలో ఆలయంలో ఉండే పుష్పరిణిలో స్నానం చేసి, ప్రదక్షిణలు చేస్తే సాధారణ రోజుల్లో చేసే ప్రదక్షిణల కన్నా వందరెట్లు ఎక్కువ ఫలితం లభిస్తుందని ఆగమ శాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి.

ప్రభువు ఆనతి మేరకు

అపోస్తలు చర్యలు మహాత్మ్యారాలుగా కనిపిస్తాయి. పునరుత్థాన క్రీస్తు నలభై రోజులపాటు అక్కడే ఉన్నాడు. శిష్యులు ఏమంటే దీశా నిర్దేశం చేశాడు. లూదియా, సమరయూ, జెరూషలేం అంటూ సుమార్ ప్రకటించమని ఆదేశించాడు. ప్రభువు లక్ష్మం, దేవుని సంకల్పం తెలుసుకోవాలనే ఉద్దేశంతో ‘ప్రభూ! మళ్ళీ ఇశ్రాయేలీయ రాజ్య స్థాపన సాధ్యమా’ అని శిష్యులు ప్రభువును అడిగారు. ‘కాలములను సమయములను తండ్రి చేసే స్వాధీనమందుచుకొని యున్నాడు; వాటిని తెలుసుకో సులువీ పనికాదు. అయినను పరిశుద్ధాత్మ మీ మీదికి వచ్చునప్పుడు మీరు శక్తివంధుడేదరు. గనుక మీరు యెరూషలేములోను, యూదయ సమరయ దేశముల యందంతటను భూదిగంతముల వరకును ఈ సత్యసందేశాన్ని బహు శక్తిమంతంగా ప్రకటించగలరు’ అని ప్రభువు అడేశించాడు (అపో. కా. 1:7-8). ప్రభువుపై అభిమానమైన విశ్వాసిని నింపుకొని, దైర్ఘ్యాన్ని కూడగట్టుకొని, ఆ శిష్యుల అపోస్తలు ప్రజాహిత చర్యల కోసం ముందుకు సాగారు. గుంపులు గుంపులుగా చీలి, ఆ తరువాత తలోదిక్కుగా చయనించి తాము చేయవలసిన వాక్య బోధ ప్రారంభించారు.

...ప్రా||బెర్నార్డ్ రాజు, 98667 55024

ఆలయాన్ని చేరుకోగానే భక్తులు సాధారణంగా చేసే ప్రక్రియ ప్రదక్షిణ. కేవలం ప్రదక్షిణలు చెయ్యటం కోసమే గుడికి వెళ్లే భక్తులు కూడా ఉంటారు. తమ కోరిక తీరటం కోసం దైవానికి మొక్కుకునే మొక్కుల్లో ప్రదక్షిణ కూడా ఒకటి. జాతకరీత్యా గ్రహానుకూలం లేకపోయినా, ఏదైనా అలిష్టాలు జరుగుతున్నా కూడా ఆలయాల్లో ప్రదక్షిణలు చేస్తుంటారు. ఫలాలా ఆలయంలో ప్రదక్షిణ చేస్తే కోరికలు తీరుతాయనే ప్రసిద్ధి

పొందిన దేవాలయాలు మనదేశంలో చాలా ఉన్నాయి. ఇంతకీ ప్రదక్షిణ పరమార్థం ఏంటి?

మెల్లగా నడవటం, మనసులోకి ఇతరమైన ఆలోచనలు రానివ్వకపోవటం, చేతులు జోడించి సమస్కరించటం ప్రదక్షిణలో ప్రధానమైన అంశాలు. ఇంట్లో నిత్యవిధుల్లో భాగంగా చేసే పూజ పూర్తయిన తర్వాత ఆత్మప్రదక్షిణ తప్పనిసరిగా చెయ్యాలి. ఆలయాల్లో ఆత్మ ప్రదక్షిణ చెయ్యకూడదు. భక్తులు పూజల్లో భాగంగా చేసే ఆత్మప్రదక్షిణ, దైవానికి ఆలయంలో చేసే ప్రదక్షిణ కూడా భూమి తన చుట్టూ తాను తిరగటం, సూర్యుడి చుట్టూ తిరగటం అనే విషయాల్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. ఇలా భ్రమణం చేయటం ద్వారా మన జ్ఞానానికి అతీతమైన శక్తిని దైవం నుంచి పొందతాం. ఇది మనసుకు, శరీరానికి కూడా మేలుచేస్తుంది. తద్వారా మనిషికి ప్రశాంతత, జ్ఞానం పెరుగుతాయి.

ఆత్మ ప్రదక్షిణ: తనచుట్టూ తానే చేసుకొనే ప్రదక్షిణ
పాద ప్రదక్షిణ: పాదాలతో నడుస్తూ ఆచరించే ప్రదక్షిణ
దండ ప్రదక్షిణ: అవ్వగ్గ చిత్తంతో దండ ప్రణామాల చేస్తూ ఆచరించే ప్రదక్షిణ
అంగ ప్రదక్షిణ: సాత్వికాయుధాల నేలకు తగిలేటట్టుగా దొడుకుంటూ చేసే ప్రదక్షిణ
గిం ప్రదక్షిణ: దేవుడు కొలువుండే కొండ చుట్టూ చేసే ప్రదక్షిణ

విధానాలు

ఆలయాల్లో చేసే ప్రదక్షిణల్లో చాలా విధానాలు ఉన్నాయి. మామూలుగా ద్వజస్థంభం నుంచి ప్రారంభించి తిరిగి చివరకు ద్వజస్థంభం వద్దకు చేరుకుని దైవానికి సమస్కరించడం ఒక ప్రదక్షిణ క్రమం. చండీక్షేతరుడన్న శివాలయంలో ప్రదక్షిణ విధానం మరొక పద్ధతిలో ఉంటుంది. దానికి చండీ ప్రదక్షిణ అని పేరు. దీనికి సోమ నాథి ప్రదక్షిణ అని పేరు కూడా ఉంది. శివ ప్రదక్షిణలో సోమనాథాన్ని దాటకూడదు. (సోమనాథం దగ్గర ప్రభువ గణాలు కొలువై

ఏ ప్రదక్షిణ... ఎక్కడ?

సాధారణంగా ఆలయం చుట్టూ ప్రదక్షిణ చెయ్యటం అందరికీ అలవాటు. దీంతోపాటు మరికొన్ని ప్రత్యేక స్థానాలు, అక్కడ చేసే ప్రదక్షిణ ఫలితాలను కూడా అజితాగమం వంటి కొన్ని ఆగమాలు వివరంగా చెబుతున్నాయి. వీటి ప్రకారం అంతర్ధారం (రెండవ ప్రాకారం)లో చేసే ప్రదక్షిణకు సాధారణ ప్రదక్షిణ కన్నా రెండు రెట్లు ఎక్కువ ఫలితం లభిస్తుంది. మధ్యహారం (మూడవ ప్రాకారం)లో చేస్తే మూడు రెట్లు, మర్యాద (నాల్గవ ప్రాకారం)లో చేస్తే నాలుగు రెట్లు, మహామర్యాద (ఐదవ ప్రాకారం)లో చేస్తే ఐదురెట్లు ఎక్కువ ఫలితాన్ని పొందుతారు. గర్భగుడికి చుట్టూ ఉండే తొలి ప్రాకారంలో ప్రదక్షిణలు చెయ్యటానికి అందరికీ అధికారం లేదు. అర్చకులు, దీక్ష పూరించిన భక్తులు (వీళ్లను దీక్షితులు అంటారు) మాత్రమే ఈ ప్రాకారంలో ప్రదక్షిణ చేసే అవకాశం ఉంది. వీటితోపాటు క్షేత్రం చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేస్తే వంద రెట్లు ఎక్కువ ఫలితం కలుగుతుంది. అరుణాచల గిరి ప్రదక్షిణ ఇందుకు ఉదాహరణ.

ఉంటాయి. అందువల్ల సోమనాథాన్ని ఎట్టి పరిస్థితుల్లో దాటకూడదని నియమం).

లంగ ప్రదక్షిణ

చాలా కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు భక్తులు తమ ఇష్ట దైవం కొలువైన ఆలయంలో అంగ ప్రదక్షిణలు చేస్తామని మొక్కుకుంటారు. ఈ తరహా ప్రదక్షిణలు చాలా కష్టంతో కూడుకున్న పని. అంగ ప్రదక్షిణం చేయటానికి ఆగమాల ప్రామాణికాలు ఉన్నాయి. అంగ ప్రదక్షిణ చేయాలని అనుకున్న భక్తుడు భూమిపై పడుకుని, చేతులు జాపి సమస్కరించుకుని కర్మ నేల మీద పడి నట్లు ఉండాలి. అలాంటి భంగిమలో సిద్ధంగా ఉండి, స్వామికి సమస్కరించి చేసి, నేల మీద పడుకుని ఉంటూనే కుడివైపునకు తిరుగుతూ (దౌర్భతా) ప్రదక్షిణ చెయ్యాలి. దీన్నే అంగ ప్రదక్షిణ అంటారు. ఎక్కడ నుంచి ప్రారంభించామో తిరిగి అక్కడికి చేరుకోవటంతో ఒక ప్రదక్షిణ పూర్తవుతుంది. భక్తుడు తాను మొక్కుకున్న ప్రాత్ర ప్రదక్షిణం అనే పేరు కూడా ఉంది. శివ ప్రదక్షిణలో సోమనాథాన్ని దాటకూడదు. (సోమనాథం దగ్గర ప్రభువ గణాలు కొలువై

ఇంట్లో నిత్యపూజ ఉడయం చేయలేక పోతే, సాయంత్రం చేయవచ్చా?

•శివాజీ, మెదక్

పూజ అనేది సమర్పణతో కూడిన దైవారాధన. స్థూలంగా మనం రక్షణ, స్వతంత్రత, అభివృద్ధి, సుఖం, ప్రశాంతత, ముక్తి కోసం.. దైవారాధన చేస్తుంటాం. వివిధ ద్రవ్యాలతో పూజ చేసినా.. కర్తకు ప్రధానంగా ఉండవలసినది నిర్గుణమైన మనసు! ఆర్థ సంప్రదాయం ఆధ్యాత్మిక సాధనలకు ప్రాతః సంద్యాకాలం శ్రేష్టమైనదని నిర్ణయించింది. ఆ సమయంలో ప్రకృతి పరిశుద్ధంగా, ఉష్ణోగ్రత తీవ్రతలు లేకుండా, ప్రశాంతంగా భగవంతుడి సేవకు అనుకూలంగా ఉంటుంది. అంతేకాదు, రాత్రి నిద్రపోయి ఉదయాన్నే లేచిన మనిషికి అలసట తీరిపోతుంది. మనసు కుదుటపడుతుంది. కొత్త ఉత్సాహంతో ఉంటాడు. అందుకే ప్రాతఃకాలంలో పూజ చేయడం వల్ల మనసు దేవుడిపై లగ్నం అవుతుంది. వేకువజామున, తొలి సంద్యవే

తప్పనిసరైతేనే.. సాయంత్రం!

కలో దైవారాధన వల్ల దేవతానుగ్రహం లభిస్తుందని శాస్త్ర వచనం. అయితే, ఏ కారణం వల్లనైనా నిత్యారాధన ఉడయం తీలవడపోతే కుంగిపోవలసిన పనిలేదు. సాయంకాలం కూడా అనుష్ఠాదే! అయితే, వగలు బాగా పనిచేసే అలవాటేతాం. దీని కితోడు నానారకాల సాయాజిక స్ఫుందలకు గురై మనసు నిశ్చలంగా ఉండకపోవచ్చు. కాబట్టి, సాయంత్రం పూజ చేయాలన్నవచ్చిన నాడు పూజకు ముందు కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకొని, చక్కగా స్నానం చేసి అర్చన చేయవచ్చు. పూజకు ప్రాతఃకాలమే తొలి ప్రాధాన్యం. తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో సాయంత్రం చేయవచ్చు.

...శ్రీ